

Marian Płachecki

"Wrocławskie 25-lecie Wydawnictwa Ossolineum", Julian Pelc, "Rocznik Zakładu Narodowego im. Ossolińskich", T. 9 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/1 (55), 329

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(V) ORSKI Mieczysław: Ossolineum jako wydawca twórczości dolnośląskiego środowiska literackiego. "Rocznik Zakładu Narodowego im. Ossolińskich" 1974 t. IX s. 29-36.

Referat wygłoszony podczas jubileuszu 25-lecia działalności Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu (27 XI 1971). Zagadnienia śląskie uwzględnione są przede wszystkim w planie własnym Wydawnictwa, realizowanym równolegle z planem PAN-owskim. Nasilenie publikacji z zakresu narodowych tradycji i współczesności Ziemi Zachodnich i Północnych datuje się od progu lat 60-ych. Inicjatywy najważniejsze to trzy serie: eseistyczna "Wiedza o Ziemi Naszej" (do r. 1971-19 tomów), naukowe "Monografie Śląskie Ossolineum" (22 tomy) oraz informacyjno-przewodnikowa "Śląsk w Zabytkach Sztuki". We wczesnych latach 50-ych władze miejskie nie doceniały znaczenia środowiska pisarskiego, stąd dopiero od 1959 r. Ossolineum mogło systematycznie publikować utwory wrocławskich literatów. Autor szczegółowo przedstawia późniejsze przedsięwzięcia Wydawnictwa z tego zakresu. \

BP/55/141

M.P.

(V) PELC Julian: Wrocławskie 25-lecie Wydawnictwa Ossolineum. "Rocznik Zakładu Narodowego im. Ossolińskich" 1974 t. IX s. 19-27.

Autor przypomina pierwsze powojenne lata działalności Wydawnictwa w Krakowie i we Wrocławiu (od jesieni 1947 r.). Następnie prezentuje profil wydawniczy i największe osiągnięcia edytorskie Ossolineum. Od r. 1949 wydawnictwo współpracuje z IBL-em i w 1953 r. przeszło pod patronat PAN, publikując odtąd pozycje przygotowane w planach Akademii, a równocześnie realizując własne inicjatywy edytorskie (wśród nich dzieło takie, jak "Historia estetyki" Wł. Tatarkiewicza). Uzupełniają artykuł zestawienia obrazujące udział Wydawnictwa w powojennym edytorstwie i wzrost kadry (od 8 pracowników w r. 1947 do 210 w 1970).

BP/55/142

M.P.